

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 20C/34/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119201240
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Šulek
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2119201240.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudcom JUDr. Jozefom Šulekom v právnej veci žalobcu: Emil Krajčík Agro, s.r.o., IČO: 44 222 947, Dlhá 1424/47, Senica, právne zastúpený: Mgr. Milan Sadloň, advokát, V. Paulínyho - Tótha 30, Senica, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo vnútra SR, Pribinova 2, Bratislava, o náhradu škody vo výške 610,40 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti toho rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 18.02.2019 sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplata sumy 610,40 eur titulom náhrady škody ako aj náhrady trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že v správnom konaní vedenom pre podozrenie zo spáchania priestupku vedenom na ODI Trnava pod sp. zn.: ORPZ-TT-G bol účastníkom konania ako poškodený. Bol zastúpený advokátom na základe riadneho splnomocnenia. Obvineným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky bol I. L. L.. V zmysle zákona o priestupkoch ak správny orgán o priestupku nerozhodne do dvoch rokov od spáchania priestupku, konanie o ňom zastaví. Prvostupňový správny orgán - ODI Trnava - rozhodol vo veci celkovo trikrát. Z dôvodu vážnych chýb v rozhodnutiach boli dve rozhodnutia zrušené nadriadeným správnym orgánom - KDI Trnava. O odvolaní proti v poradí tretiemu rozhodnutiu ODI Trnava v danej veci už nadriadený orgán nerozhodol, pretože uplynula medzičasom prekluzívna dvojiročná lehota. Nadriadený orgán - KDI Trnava - podrobne opísal priebeh správneho konania v Správe KR PZ v Trnave, Krajského dopravného inšpektorátu sp. zn.: KRPZ-TT-KDT3- XX/XXXX-XDV z 19.07.2016 spolu s dôvodmi zastavenia konania. Za zastupovanie v tomto priestupkovom konaní uhradil svojmu právnenému zástupcovi celkovo 610,40 € podľa vyúčtovania č. X/XX, ako o tom svedčí výpis z účtu IBAN P XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXX, ktorého majiteľom je žalobcov právny zástupca - advokát Mgr. Milan Sadloň. Úkony vykonané advokátom v priestupkovom konaní boli účelné a smerovali k uplatneniu žalobcových práv v konaní. Žalobca sa domáhal náhrady škody žiadosťou na Ministerstve vnútra SR. Ministerstvo vnútra SR, ktoré v zamietavej odpovedi poukázalo na fakt, že nedošlo k naplneniu podmienky pre náhradu škody nesprávnym úradným postupom. Tento svoj záver oprelo o znenie § 9 ods. 3 zákona Č. 514/2003 Z.z. Žalobca je toho názoru, že priestupok správny orgán prejednáva podľa zákona Č. 71/1967 Z.z. o správnom konaní a nie podľa Trestného poriadku, ktorého sa § 9 ods. 3 zákona Č. 514/2003 Z.z. týka. Preskúmanie postupu policajta prokurátorom je inštitút uvedený v § 210 Trestného poriadku. Rovnako priestupok neriešil vyšetrovateľ PZ, poverený príslušník PZ ani colník finančnej správy, ale správny orgán - ODI Trnave. Nesprávnosť úradného postupu potom nemusí byť len v prieťahoch v konaní, ale môže byť zapríčinená celkovým nesprávnym

postupom správneho orgánu, a to ako prvostupňového, tak aj odvolacieho. Odvolací orgán dvakrát zrušil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z dôvodu chaotického a nesprávneho rozhodovania. Nič odvolaciemu orgánu nebránilo, aby po druhom odvolaní rozhodol sám a správne. Rovnako mu nebránilo nič v tom, aby po treťom odvolaní skončil konanie riadnym rozhodnutím vo veci samej ešte pred uplynutím prekluzívnej lehoty. Podľa § 49 Správneho poriadku v jednoduchých veciach, najmä ak možno rozhodnúť na podklade dokladov predložených účastníkom konania, správny orgán rozhodne bezodkladne. 30-dňová lehota na vydanie rozhodnutia totiž nemusí byť" vždy a za každých okolností vyčerpaná do posledného dňa, preto správne mu orgánu nič nebránilo v tom, aby rozhodol aj v lehote kratšej a to najmä s prihliadnutím na fakt, že žiadne dokazovanie už nebolo potrebné vykonať. Vzhľadom na stav veci je potom dôvodné sa domnievať, že nečinnosťou správneho orgánu došlo k prieťahom v konaní tým, že správny orgán nerozhodol ani v lehote 30 dní, ani v lehote 60 dní. Správny orgán vydal v roku 2015 rozhodnutie, ktoré nedoručil poškodenému, s ktorým ani nekonal. Odvolací orgán v roku 2015 mal toto rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec prvostupňovému orgánu na nové konanie. Následne ODI Trnava vydal dňa 22.01.2016 ďalšie rozhodnutie vo veci samej. Toto rozhodnutie napadli obaja účastníci konania odvolaním. Odvolací orgán rozhodol dňa 4.4.2016 tak, že prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil na nové prejednanie. Ďalšie rozhodnutie vydal ODI Trnava dňa 18.5.2016. proti ktorému podali obaja účastníci konania odvolanie. Po doručení spisu odvolaciemu správne mu orgánu tento už vo veci nerozhodol, ale nechal márne uplynúť prekluzívnu dvojročnú lehotu na prejednanie priestupku a konanie zastavil. Od vydania prvého z celkovo troch rozhodnutí vydaných prvostupňovým orgánom sa nevykonalo podstatné dokazovanie, boli len vypočutí účastníci konania. Odvolací orgán mal podľa môjho názoru už po druhom odvolaní rozhodnúť vo veci sám a zmeniť rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa tak, aby bol výrok v súlade s ustanovením zákona o priestupkoch, teda mal doplniť výrok rozhodnutia a nároku na náhradu škody. Takýto po tup by bol v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 Správneho poriadku. Ku zmene rozhodnutia môže dôjsť vtedy, keď bol v prvostupňovom konaní spoľahlivo zistený skutkový stav veci, prípadne bol spoľahlivo zistený na základe doplneného dokazovania v odvolacom konaní, ale rozhodnutie nezodpovedá tomuto zistenému stavu veci. V tomto prípade by išlo len o vecnú zmenu rozhodnutia, a to o čiastočnú zmenu výroku rozhodnutia. Nekompetentným postupom prvostupňového správneho orgánu a nesprávnym postupom odvolacieho správneho orgánu došlo k prieťahom v konaní a v konečnom dôsledku nebolo vydané rozhodnutie v lehote určenej zákonom. Ako účastníkovi konania mi predmetným konaním správneho orgánu bola spôsobená škoda tým, že tento nerozhodol o náhrade škody, teda ani o jeho príslušenstve, ktorými účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia nepochybne sú podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

2. K žalobe žalobca pripojil žiadosť o predbežné prerokovanie nároku č.l. 3-5 zo dňa 30.08.2018, správu k rozhodnutiu o zastavení konania č.l. 4, vyúčtovanie trov č.l. 5, predbežné prerokovanie nároku - odpoveď č.l. 7.

3. Súd vyzval žalovaného na vyjadrenie, ktorý sa vyjadril podaním zo dňa 26.04.2019, a to tak, že žiadal žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Žalovaný popieral dôvodnosť nároku, pričom poukázal na skutočnosť, že žalobca bol správnym orgánom odkázaný so svojím nárokom na občianske súdne konanie v súlade s § 20 ods. 1 zákona č. 71/1990 Zb. o priestupkoch. Žalovaný poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II ÚS 242/2017. Žalovaný namietal nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie v konaní práve s poukazom na to, že žalobca bol so svojím nárokom odkázaný na občianske súdne konanie. Žalovaný tiež namietal, že nie je splnená podmienka nesprávneho úradného postupu s odkazom na § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a nenaplnenie jeho predpokladov, ako aj s poukazom na § 9 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. (ďalej len ZZS) s poukazom na to, že možno vychádzať len z výsledkov vybavovania žiadosti o preskúmanie postupu. Zároveň poukázali na to, že civilnoprávne súdy nemajú v tomto prípade právomoc skúmať zákonnosť, alebo oprávnenosť posudzovať nesprávnosť úradného postupu a je viazaný skutkovými zisteniami príslušných orgánov.

4. Žalobca sa k vyjadrenie žalovanej vyjadril podaním zo dňa 08.09.2019, kde namietal, že by žalovaný nebol pasívne vecne legitimovaný, pričom uviedol, že sa domáhal na Okresnom súde Trnava v konaní 16Cpr/2/2015, aby konanie bolo rozšírené o uvedený predmet, t.j. trovy priestupkového konania, avšak konajúci súd zmenu žaloby nepripustil. Pričom pasívna vecná legitímácia vyplýva priamo zo zákona z § 9 ods. 1 ZZS. Žalobca mal za to, že uvedené stanovisko už je obsahom predbežného prejednanie nároku na náhradu škody. Žalobca navrhol doplniť dokazovanie písomnosťami zo spisu Okresného dopravného inšpektorátu, a to - rozhodnutím ODI PZ Trnava zo dňa 7.9.2015 sp. zn. ORPZ-TT-ODI2- XXX/XXXX,

rozhodnutím KDI PZ Trnava zo dňa 9.11.2015 sp. zn. KRIZ-TT-KDI3 -XX/XXIX-ODV, rozhodnutím ODI PZ Trnava zo dňa 22.1.2016 sp. zn. ORPZ-TT-ODI2- XXX/XXXX, rozhodnutím KDI PZ Trnava zo dňa 4.4.2016 sp. zn. KRPZ-IT-KD13- XX/XXXX-ODV, rozhodnutím ODI PZ Trnava zo dňa 18.5.2016 sp. zn. ORPZ-TT-ODI2- XXXXXXXX. Žalobca opätovne poukázal na priebeh konania na Okresnom dopravnom inšpektoráte a spôsob rozhodovania tohto orgánu.

5. Súd vo veci vytýčil pojednávanie na 05.11.2019 a súčasne upozornil žalobcu, že dôkazy zabezpečuje súd len v prípade, ak ich nemôže strana predložiť sama a uvedené preukáže. Žalobca na pojednávaní zotrval na skutkových tvrdeniach, ktoré doteraz vykonal v konaní, pričom uviedol, že má za zrejme z popisu skutkových okolností aj z dôkazov, ktoré žiadali vykonať, že správy orgán ODI nepostupoval v súlade s právnym poriadkom. Rozhodoval celkovo trikrát. KDI v danej veci priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky rozhodoval celkovo 2 krát. V konečnom dôsledku ani jeden zo správnych orgánov nedokázal v zákonnej 2 ročnej lehote vec právoplatne ukončiť. Podľa správneho poriadku pochybil ako ODI Trnava, tak aj KDI Trnava tým, že nepostupoval v súlade s ustanoveniami § 49 a 59 správneho poriadku. V zmysle zákona 514/2003 je nesprávny úradný postup aj taký postup, kedy správny orgán nerozhodol, alebo neurobil úkon v zákonom ustanovenej lehote. Žalobca tým, že si v súlade s právnym poriadkom SR v danom konaní priestupkovom uplatňoval náhradu škody a s týmto uplatňovaním mu vznikli určité výdavky nerozhodnutím vo veci samej by bolo o týchto výdavkoch a príslušenstva hlavnej pohľadávky rozhodnuté, a to chybným postupom správnych orgánov. V rámci záverečnej reči žalobca uviedol, že žalujúca strana preukázala, že ako poškodená bola účastníkom konania v správnom konaní vedenom na ODI Trnava pod sp. ORPZ-TT-G. Žalobkyňa predložila súdu ako dôkaz faktúru za právne služby, ktorú uhradila o čom predložila výpis z účtu, táto fakt. za právne služby zahŕňala všetky úkony jej právneho zástupcu správnom konaní, ktoré neskončilo rozhodnutím vo veci samej. Z predloženého dôkazu správy KRPZ KDI sp. zn. KRPZ -TT-KDI 3-XX/XXXX-ODV zo dňa 19.07.2016 vyplýva, že prvostupňový správny orgán rozhodol 3 krát, pričom prvé dve jeho rozhodnutia boli dovolacím orgánom zrušené a o treťom rozhodnutí nebolo odvolacím orgánom rozhodované z dôvodu uplynutia prekluzívnej lehoty. Žalobca citoval z tejto správy nasledovné: „Rozhodnutie o priestupku opätovne i napriek predchádzajúcemu rozhodnutiu neobsahuje výrok o nároku na náhradu škody podľa § 70 zákona o priestupkoch. Z tohto jednoznačne vyplýva, že prvostupňový správny orgán nerešpektoval právny názor nadriadeného orgánu, čím porušil príslušné ustanovenia správneho poriadku. Rovnako zo správy je zrejme, že jednotlivé vyhotovenia a vypracovania rozhodnutí správneho orgánu konk. ODI Trnava boli vydané v rozmedzí najmenej 8 mes., čo je priamo s ust. § 49 správneho poriadku, pretože opakovaných konaniach po vrátení veci nadriadeným orgánom neboli vykonané žiadne dôkazy a vec bolo potrebné nanovo rozhodnúť. Rovnako nadriadený správny orgán nepostupoval v súlade ust. § 59 zákona o správnom konaní, pretože pri už druhom rozhodovaní mal rozhodnúť vo veci sám, pretože bolo potrebné len odstrániť nesprávnosti a zrejme právna nevedomosť správnych orgánov. Podľa § 49 správneho poriadku v jednoduchých veciach správny orgán rozhodne bezodkladne. Po 3 odvolaní oboch účastníkov správneho konania mal odvolací orgán 10 dní na to, aby rozhodlo a vec právoplatne ukončil rozhodnutím o veci samej. Túto lehotu bez zjavných príčin a odôvodnenia nechal márne uplynúť čím účel priestupkového konania ako ho definuje zákon o priestupkoch zmaril a teda vôbec o veci nerozhodol. Je nepochybné, že vzhľadom na tento nesprávny úradný postup a zmarenie účelu priestupkového konania si mohol uplatniť náhradu škody aj sám podozrivý, a to voči orgánu štátnej správy, ak by nejaká škoda v tomto konaní vznikla. Je úlohou štátnych orgánov aby presadzovali právo a zákonosť majú na to vytvorené všetky právne a materiálne podmienky. V priestupkovom konaní evidentne správne orgány postupovali v rozpore so zákonom a o žiadnom porušení predpisov prípadne následných nárokov vyplývajúci z týchto porušení predpisov nerozhodli. Ako uviedol OS Trnava v konaní o náhradu škody 16Cpr 2/2015 nárok o náhradu škody, resp. na náhradu trov právneho zastúpenia v priestupkovom konaní tvorí samostatný nárok a nie príslušenstvo pohľadávky čo následne vo svojom rozhodnutí uznal aj NS čím sa uznesenie o nepripustení zmeny žaloby stalo právoplatným a vykonateľným konečným. Preto je zrejme, že škoda 610,40 eur, ktorú si v tomto konaní uplatňujeme je jednoznačne spôsobená nezákonným svojvoľným postupom správnych orgánov a táto by nevznikla ako samostatný nárok v prípade, ak by o veci meritórne správne orgány rozhodli. Nie je totiž podstatné či správne orgány uznali niekoho vinným z priestupku, alebo ho obvinenia zbavili, správne orgány vyvolali náklady tým, že vytyčovali ústne pojednávania, požadovali rôzne vyjadrenia a návrhy, pričom všetky tieto činnosti boli ich nečinnosťou, resp. nezákonným konaním zmarené a nemohli byť vymáhané na tých osobách ktoré s takýmto nezákonným a nesprávnym

úradným postojom nemali nič spoločné. Preto sa domnievame, že žalovaný nárok je dôvodný, že SR je pasívne legit., a preto žiadame, aby súd vo svojom nároku žalobe v celom rozsahu vyhovel.

6. Žalovaný sa na pojednávaní vyjadril tak, že sa pridrižoval vyjadrenia zo dňa 26.04.2019. Mal za to, že žalobca nepreukázal, že došlo k nesprávnemu postupu. Civilno-právny súd, ktorý rozhoduje o nároku na náhradu škody nemá právomoc skúmať nesprávnosť úradného postupu, ale je viazaný zisteniami na to príslušných orgánov. V priestupkovom spise č. KRPZ-TT-KDI3-XX/XXXX-ODV tento priestupkový spis obsahuje aj záznam o vykonaní kontroly spisu kde je konštatované, že je dodržaná zákonná lehota a zákonnosť postupu odvolacieho orgánu KDI KRPZ Trnava. Ďalej čo sa týka náhrady škody, ktorú si uplatňuje žalobca v zmysle § 18 ods. 3 zákona 514/2003 platí, že súčasťou konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktorú zahŕňajú účelne hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Žalovaná poukázala, že v zmysle § 12 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655 /2004 Z.z. platí. Namietali právny úkon, ktorá prevyšuje túto sumu 33, resp. 35 eur. Máli za to, že žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi konaniami žalovaného a vznikom škody. Dovoľujeme si poukázať na rozsudok NS ČR 25 Cdo 915/2005 zo dňa 26.04.2007 a taktiež na rozsudok KS Trnava sp. zn. 24 Co 6/2018, kde poukazujem na závery krajského súdu na strane v bode 21. Žalovaný v záverečnej reči uviedol, že má za to, že nie je pasívne vecne legitimovaný v tomto konaní. Poukazuje na skutočnosť, že neboli splnené všetky predpoklady vzniku zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. a keďže všetky podmienky musia byť splnené kumulatívne nárok na náhradu škody žalobcovi nevznikol. Žiadal, aby súd žalobcu v celom rozsahu zamietol a aby mu boli priznané trovy konania.

7. Súd vykonal dokazovanie vyjadreniami strán a žalobou č.l. 1-2, žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku č.l. 3, správou č.l. 4, vyúčtovaním č.l. 5, dokladmi o úhrade č.l. 6, predbežným prerokovaním č.l. 7, vyjadrením č.l. 23-24, doplnením vyjadrenia č.l. 33-34.

8. Súd konštatuje, že v konaní bolo spornou skutočnosťou, či žalovaný je pasívne legitimovaný v tomto spore, teda či žalobca má nárok voči žalovanému, pričom spornou bola existencia príčinnej súvislosti medzi tvrdeným vznikom škody a konaním žalovaného ako aj samotný vznik škody. Žalovaný súčasne namietal aj výšku uplatnenej škody, kde podľa jeho názoru sa malo vychádzať z neurčitku a nie z hodnoty veci. Sporná skutočnosť v priebehu konania bola zo strany súdu účastníkom vyhodnotená tak, že v súlade s ustálenou právnou praxou sa počíta odmena právneho zástupcu v adhéznom konaní z hodnoty veci pokiaľ je známa. Súd vzhľadom na uvedené pojednávanie za účelom odstránenia spornosti uvedeného pojednávanie neodročoval a vec prejednal.

9. Súd konštatuje, že žalobca navrhol vykonať dokazovanie obsahom spisu správneho orgánu a jeho rozhodnutiami, ktoré sám v konaní nepredložil, pričom zo strany súdu bol pred pojednávaním upozornený na skutočnosť, že dôkazy je potrebné predložiť do pojednávania, pričom žalobca tak nevykonan. Žalobca na pojednávaní uviedol, že nemohol pripojiť uvedené dôkazy, nakoľko spis správneho orgánu bol pripojený k spisu Okresného súdu Trnava a nemohol do neho nahliadnuť.

10. Podľa § 153 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

11. Podľa § 153 ods. 2 CSP, na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

12. Podľa § 153 ods. 3 CSP, ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

13. Súd konštatuje, že na uvedené návrhy na doplnenie dôkazov neprihliadol, nakoľko má za to, že neboli uplatnené včas, pričom tvrdenie žalobcu, že nemohol predložiť uvedené dôkazy posúdil súd ako nedôvodné, nakoľko žalobca bol účastníkom uvedeného konania a rozhodnutia mohol predložiť, keďže mu boli doručované, pričom bez ohľadu na uvedené, vzhľadom na čas od vydania ich mohol do začatia

tohto súdneho konania, resp. prvého pojednávania zabezpečiť (obdobie 7 mesiacov). Súčasne však nevykonanie týchto dôkazov nebolo dôvodom na zamietnutie žaloby.

14. Súd prejednávajúcu vec posúdil podľa nasledovných ustanovení právnych predpisov:

15. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

16. Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

17. Podľa § 420 ods. 3 OZ, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

18. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v platnom znení štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom, ods. 2 zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

19. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. v platnom znení vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,.

20. Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., v platnom znení štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný postup do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb, ods. 2 právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

21. Podľa ustanovenia § 9 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom..

22. Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v platnom znení nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11, ods. 2 ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

23. Podľa ustanovenia § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v platnom znení ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde, ods. 2 každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

24. Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., v platnom znení uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk,

25. Podľa ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak,

26. Súd konštatuje, že nevykonával osobitné dokazovanie vo vzťahu k tvrdeným rozhodnutiam, a to jednak z dôvodu, že ich obsah v konaní nebol sporný a vzhľadom na to, že ich osobitné dokazovanie súd vyhodnotil ako neúčelné a nevhodné, nakoľko žalobu zamietal primárne z iných dôvodov. Ako súd sporovým stranám uviedol, má za to, že svojou podstatou a povahou je nárok žalobcu nárokom podľa § 121 ods. 3 OZ, pričom tento nárok mal byť uplatnený proti škodcovi (osobe, ktorá bola označená za priestupcu) v občianskom súdnom konaní, potom, ako bol žalobca odkázaný na uplatnenie tohto nároku v tomto konaní správnym orgánom čo bolo nesporné. Žalobca sa v konaní argumentoval tým, že si tento nárok uplatnil v súdnom konaní voči uvedenej tretej osobe, avšak súd procesným rozhodnutím (nepripustením zmeny žaloby sa uvedeným nárokom odmietol zaoberať), pričom uvedené rozhodnutie prešlo aj kontrolou ústavnosti na Ústavnom súde. Súd má za to, že žalobca si nesprávne vysvetlil odôvodnenie procesného rozhodnutia, nakoľko v tomto rozhodnutí je výslovne uvedené, že ide o samostatný právny vzťah strán, ktoré súd vyhodnotil na nespojenie vecí. Súd neuviedol, že tento nárok je na zamietnutie ani neuviedol, že nemôže byť predmetom preskúmania súdom. Pričom z dôvodu procesnej ekonomie uvedené rozšírenie nepripustil. Nič však nebránilo žalobcovi podať si voči žalovanému novú žalobu, ktorá by bola preskúmaná súdom, čo však žalobca neurobil, ale s odstupom takmer 2,5 roka podal žalobu voči žalovanému v tomto konaní dôvodiac, že zastavením konania mu vznikla škoda, ktorú mu spôsobil týmto postupom žalovaný. Súd má za to v súlade s argumentáciou žalovaného, že v zásade žalobca nemal právny nárok na výsledok priestupkového konania, a to, že žalobca nemohol s istotou vedieť, že označený škodca bude uznaný za vinného v priestupkovom konaní, pričom tento mohol byť poprípade oslobodený, a v tomto prípade by trovu priestupkového konania znášal sám žalobca. Žalobca však bol pri zastavení konania odkázaný na občiansko-súdne konanie, aby si tam uplatnil svoj nárok na náhradu škody a s tým, spojené náklady. Súd konštatuje, že medzi vznikom výdavkov žalobcu a konaním žalovaného neexistuje priama príčinná súvislosť, a preto tu nie sú dané dôvody na vyhovieť žaloby.

27. Súd konštatuje, že sa plne stotožňuje správnym názorom vyjadreným v rozhodnutí Krajského súdu v Trnave sp.zn. 26Co/6/2018, ktorý si dovoľí odcitovať, a ktorý je plne aplikovateľný na prejednávanú vec: „podmienkou vzniku zodpovednosti štátu za škodu podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov je okolnosť, že orgán verejnej moci pri výkone verejnej moci sa dopustí nesprávneho úradného postupu. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. V praxi sa vychádza z toho, že ide o prípady vzniku škôd, ktoré boli vyvolané inou činnosťou orgánov verejnej moci, než rozhodovacou. Nesprávnym úradným postupom je tak činnosť spojená s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri nej alebo v jej dôsledku dôjde k porušeniu pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie orgánu verejnej moci alebo k porušeniu poriadku určeného povahou a funkciou postupu. Uvedené ustanovenie zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorá predpokladá splnenie súčasne (kumulatívne) troch podmienok, a to nesprávny úradný postup príslušného orgánu verejnej moci, vznik škody poškodenému a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa neviaže na vydanie rozhodnutia v predpísanom konaní a s rozhodovaním buď vôbec nemusí súvisieť, alebo naopak ide o taký postup v konaní smerujúci síce k vydaniu rozhodnutia, ktorý sa však bezprostredne v obsahu rozhodnutia neodrazí. Úradný postup nie je možné spravidla upraviť natoľko detailne, aby pokrýval všetky predpísané dĺžkové kroky, ktoré je potrebné v rámci výkonu právomoci uskutočniť. Správnosť úradného postupu musí byť hodnotená i hľadiskom účelu, ku ktorého dosiahnutiu postup orgánu verejnej moci smeruje. Ďalšou obligatívnou podmienkou zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom podľa § 15 ods. 1 zákona 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov je predbežné prerokovanie nároku u príslušného ústredného orgánu, nakoľko bez

tohto predbežného prerokovania nároku sa žalobca nemôže úspešne domáhať uplatneného nároku v civilnom sporovom konaní. Tak, ako bolo uvedené vyššie spornou bola v prejednávanej veci otázka existencie príčinnej súvislosti ako základného predpokladu pre vznik zodpovednosti žalovanej za škodu v zmysle ZZS. „Príчинná súvislosť (kauzálny nexus) je podstatným prvkom zodpovednostnej skutkovej podstaty. Vyžaduje sa, aby protiprávne konanie (delikt, nezákonné rozhodnutie, nesprávny úradný postup) a vznik škody boli v logickom slede (nexus = spojenie, súvislosť, sled), teda aby protiprávne konanie bolo príčinou a vznik škody vrátane jej rozsahu následkom tejto príčiny. Nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti či okolnosti nasvedčujúcej jej existencii; príčinnú súvislosť treba vždy preukázať. Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku a túto nemožno riešiť vo všeobecnej rovine, ale vždy v konkrétnych súvislostiach. Príčinou vzniku škody môže byť len také konanie (alebo opomenutie), bez ktorého by škodný následok nevznikol. Základom je úvaha (test *conditio sine qua non* spoločný pre takmer všetky právne systémy Európskej únie), či by škodlivý následok nastal bez konania škodcu. Ak by tomu tak bolo, príčinná súvislosť by daná nebola. Podľa teórie tzv. adekvátnej príčinnej súvislosti, príčinná súvislosť je daná vtedy, ak je škoda podľa všeobecnej povahy, obvyklého chodu vecí a skúseností adekvátnym dôsledkom protiprávneho úkonu. Súčasne však musí byť preukázané, že škoda by bez tejto príčiny nebola nastala. Otázka príčinnej súvislosti medzi určitým protiprávnym konaním a konkrétnou škodou je otázkou skutkovou. Jej existenciu zisťuje súd, ktorý so zreteľom na konkrétne okolnosti vyhodnocuje, či tu príčinná súvislosť je alebo nie. Pri riešení otázky príčinnej súvislosti je právnym posúdením veci vymedzenie, medzi akou ujmom (ako následkom) a akou skutočnosťou (ako príčinou) tejto ujmy má byť príčinná súvislosť zisťovaná. Pre posúdenie zodpovednosti za škodu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je požadovaná náhrada. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmom poškodeného (ak vznikla) a konkrétnym konaním škodcu (ak je protiprávne), prípadne inou skutočnosťou (ak bola tvrdená a preukázaná), sa zisťuje príčinná súvislosť (uznesenie NS SR sp. zn. 6MCdo/11/2010 zo dňa 31.1.2012).

„Vzťah príčiny a následku musí byť priamy, bezprostredný, nestačí ak je len sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako priama príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu (nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 430/2011 zo dňa 18.1.2012).“

„O vzťah príčinnej súvislosti (tzv. kauzálny nexus) v prípade objektívnej zodpovednosti štátu za škodu sa jedná, ak vznikla škoda následkom nezákonného rozhodnutia či nesprávneho úradného postupu, teda ak je preukázané, že nebyť vydania nezákonného rozhodnutia či nesprávneho úradného postupu, ku škode by nedošlo. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva; príčinou vzniku škody môže byť iná okolnosť, ktorá škodu spôsobila a bez nej by škodlivý následok nenastal. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je treba skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako príčiny škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon zodpovednosť v danom prípade spája. Príčina musí mať nepochybnú vecnú väzbu na vznik škody; príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím či nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou nie je naopak daná tam, kde do deja vstúpila iná - na právne kvalifikovanej okolnosti na strane štátu nezávislá - skutočnosť, ktorá je pre vznik škody rozhodujúca, teda ak je vznik ujmy vyvolaný bezprostredne okolnosťou, ktorá nemá vecný vzťah k vydaniu nezákonného rozhodnutia či nesprávneho úradného postupu (rozsudok NS ČR sp. zn. 25Cdo 915/2005 zo dňa 26.4.2007). „Predpokladom na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je teda preukázanie porušenia právnej povinnosti, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím (porušenie právnej povinnosti) a následkom (vzniknutou škodou). Vzniknutá škoda (v podobe skutočnej škody - *damnum emergens* alebo ušlého zisku - *lucrum cessant*) musí byť spôsobená bez pochybností práve porušením právnej povinnosti. Samotná škoda, ani samotné porušenie právnej povinnosti ešte nezakladá zodpovednosť za škodu a tomu korelujúce právo na jej náhradu. Príčinná súvislosť musí byť nielen tvrdená (domnelá), ale musí byť bezpečne preukázaná, pričom povinnosť tvrdenia, bremeno tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno [teda poškodeného (sťažovateľov)], čo sa týka príčinnej súvislosti v civilnom procese, zaťažuje v zásade toho účastníka, ktorého tvrdenie má byť preukázané. Vzťah medzi príčinou a jej následkom musí byť pritom bezpečne preukázaný a bezprostredný (nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 177/08 zo dňa 29.1.2009).“

28. Súd konštatuje, že primárnou príčinou vzniku nákladov na právne zastúpenie, ktoré boli v konaní nesporne preukázané, bolo spôsobenie škody škodcom žalobcovi nie žalovaným, ale tretím subjektom, pričom žalobca bol odkázaný so svojím nárokom na občianske súdne konanie, kde si tento nárok mohol riadne uplatniť, tak však nevykonal. Pod riadnym uplatnením treba chápať to, že tento nárok by bol posúdený súdom čo do podstaty, nie ako procesný nárok. Žalobca však takúto žalobu nepodal, čo si však spôsobil sám. Súd teda okrem toho, že nie je preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním žalovaného,

ktorý riadne odkázal žalobcu na občianske súdne konanie, keďže žalobca nemohol vedieť, ako dopadne priestupkové konanie, a teda či mu bude priznaný nárok na náhradu škody, súd tu opätovne zvyrazňuje skutočnosť, že poškodený aj v priestupkovom konaní nemá právny nárok na výsledok konania v súlade so svojimi predstavami - že obvinený z priestupku bude uznaný za vinného, nakoľko len vtedy by mu boli priznané trovy konania. Súd sa súčasne stotožňuje s tým, že žalovaný nebol pasívne vecne legitimovaným subjektom z takejto žaloby, nakoľko týmto bola práve tá osoba, proti ktorej smeroval adhézný nárok žalobcu, a preto nemôže sa domáhať takéhoto nároku voči žalovanému. Keďže z vyššie uvedených dôvodov súd považoval žalobu za nedôvodnú tak, ju zamietol.

29. Podľa § 262 ods. CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa vyššie uvedených citovaných zákonných ustanovení tak, že nárok na ich náhradu má žalovaný ako účastník plne úspešný v konaní, keďže žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, a preto žalobcu zaviazal na ich zaplatenie v rozsahu 100%.

32. O výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej vyšším súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nespĺní povinnosť uloženú mu týmto rozsudkom, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.